

indsættelsen afdækkes, om en indsat har børn, som han eller hun ønsker besøg af.

Det anføres også i beslutningsforslaget, at varetægtsfængslede kun har ret til at få besøg af deres børn, i det omfang politiet og Kriminalforsorgen tillader det, og at det derfor ofte er sværere for et barn at få mulighed for at besøge en varetægtsfængslet end en indsat, der er dømt for en forbrydelse. Efter reglerne i varetægtsbekendtgørelsen og i den tilhørende vejledning har personer, der er varetægtsfængslet, som udgangspunkt ret til besøg så ofte, som forholdene tillader det.

Efter reglerne i retsplejeloven kan politiet dog af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at den varetægtsfængslede modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Politiet kan alene gennemføre indskrænkninger i varetægtsarrestantens rettigheder, hvis det er nødvendigt for at sikre fængslingens formål. Den varetægtsfængslede kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav på kontrol forelægges retten.

Hvis politiet har etableret besøgskontrol tager politiet stilling til et barns besøg på baggrund af en konkret vurdering af den varetægtsfængslede og barnets forhold. Rigsadvokaten har oplyst, at politiet i praksis så vidt muligt imødekommer ansøgninger om tilladelse til besøg af varetægtsfængslede børn.

Ved afviklingen af børns besøg følger politiet principperne i varetægtsbekendtgørelsen m.v., således at besøg gennemføres på en måde, der er så skånsom som muligt for barnet, f.eks. således at barnet som udgangspunkt ledsages af en voksen i forbindelse med besøget. Politiet kontakter desuden i fornødent omfang f.eks. den anden af forældrene, herunder hvis parterne ikke har fælles forældremyndighed, eller de sociale myndigheder med henblik på planlægning og gennemførelse af besøg af den fængslede børn.

Hvis politiet ikke har iværksat besøgskontrol, gælder Kriminalforsorgens almindelige regler for besøg, herunder de rammer, som arresthusets leder har fastsat for afvikling af besøg i det enkelte arresthus. Den varetægtsfængslede kan altid påklage institutionens afgørelser om besøg til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Besøgstiden til varetægtsfængslede må ikke være kortere end ½ time, og længerevarende besøg skal tillades, i det omfang forholdene tillader det. Varetægtsfængslede, som er isoleret efter rettens bestemmelser, bør i øvrigt efter reglerne have tilladelse til udvidet besøg.

Kriminalforsorgen har oplyst, at varetægtsfængslede i arresthusene i praksis i vidt omfang får mulighed for besøg ud over det, som fremgår af varetægtsreglerne. Varetægtsfængslede, der ikke har besøgsbegrænsninger fastsat af politiet, får således i almindelighed tildelt samme besøgstid som andre indsatte i landets fængsler, dvs. som minimum et ugentligt besøg af 1 times varighed eller, så vidt det i det enkelte arresthus er muligt, af 2 timers varighed. De særlige regler om afvikling af børns besøg hos indsatte, som jeg nævnte tidligere, gælder også for varetægtsfængslede besøg af børn, f.eks. om ledsagelse af en voksen under besøget.

Jeg er helt enig i, at varetægtsfængslede børn så vidt muligt skal have samme adgang til at besøge deres forældre som børn af dømte indsatte. Som nævnt vil politiet som udgangspunkt imødekomme en ansøgning om et besøg af den fængslede barn, hvis der er etableret besøgskontrol. Jeg mener ikke, at det vil være hensigtsmæssigt med bindende retningslinjer for politiets afgørelser på dette område. Det bør fortsat bero på en konkret vurdering af den enkelte sag, hvilken betydning de nødvendige indskrænkninger i den varetægtsfængslede rettigheder bør have i relation til den fængslede muligheder for at få besøg af sine børn eller andre.

I tilfælde, hvor der ikke er etableret besøgskontrol, får varetægtsfængslede i arresthusene som nævnt normalt mulighed for besøg af f.eks. børn i samme omfang som andre indsatte. Direktoratet for Kriminalforsorgen har i den forbindelse oplyst, at man vil overveje at ændre varetægtsreglerne, så de kommer til at svare til den praksis, der har udviklet sig på dette område.

Som det er fremgået, kan jeg tilslutte mig intentionerne bag beslutningsforslaget. Det er et område, som der allerede er stort fokus på med barnets tarv i centrum, men jeg mener ikke, at lovgivningsinitiativer m.v., som beslutningsforslaget lægger op til, er nødvendige eller hensigtsmæssige, og regeringen kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, først fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:44

Morten Østergaard (RV):

Tak for den pæne modtagelse. Det er klart, at det er svært at være uenig i intentionen, vil jeg tro – det kan vi jo høre, når ordførerne kommer på,